

Promjene u energetskej orijentaciji SAD-a

ŠTO DONOSI 'AMERICA FIRST ENERGY PLAN'?

■ prof. dr. sc. Igor DEKANIĆ, dipl. ing.

Izbor novog američkog predsjednika, osim iznenađenja i brojnih političkih i svjetonazorskih dilema, izazvao je i veliku pozornost u pogledu buduće energetske politike SAD-a. Kao i u drugim pitanjima, i u pogledu energetike taj interes za sada se u većini slučajeva može okarakterizirati kao površno propitivanje hoće li nova vlada otkazati Sporazum iz Pariza o klimi iz 2015. godine, kako će se opredijeliti u odnosu na klimatske promjene i sl. Kada se detaljnije i analitički uđe u odnose energetike, povezanosti energetske tržišta i energetske djelatnosti s cjelinom gospodarstva, većina toga interesa može se i dalje okarakterizirati kao površan interes političkog ili svjetonazorskog tipa. Suvremena energetika toliko je duboko isprepletena s gospodarstvom, ekonomskom, fiskalnom i ostalim javnim politikama, da je doista nužno detaljno analizirati sve aspekte, pozadinu i dugoročni doseg pojedinih elemenata i poteza energetske politike.

Analitički diskurs kojim bi se u ranoj fazi djelovanja nove američke vlade u energetskej politici, odnosno djelatnostima moglo realno prosuditi trebao bi sadržavati barem tri aspekta. Prvi je analiza kadrovske pristupa energetskej politici, drugi su njezine obznanjene osnove, a treće analitička prosudba realnih odnosa i gospodarskih posljedica realnih dosegama američke energetske infrastrukture.

Novi američki državni tajnik nosi američko industrijsko i političko nasljeđe koje daleko nadmašuje prosudbe medija o tobožnjem političkom neiskustvu i mogućim stranim političkim utjecajima.

Ključni ljudi energetske politike

Što se kadrovske pristupa predsjednika Donalda TRUMPA tiče, nije nevažna činjenica kako je dugogodišnji operativni direktor te predsjednik i izvršni direktor najveće američke energetske kompanije ExxonMobil, Rex TILLERSON, odabran za državnog tajnika SAD-a. Pri tome treba reći da se državni tajnik u američkej javnoj upravi u Europi, a osobito u Hrvatskej često poistovjećuje samo s jednom od njegovih funkcija, a to je glavni operativac za provedbu vanjske politike, odnosno položaj šefa diplomatske mreže SAD-a. Štoviše, u hrvatskim i europskim medijima njega se kolokvijalno naziva ministrom vanjskih poslova. To i jest jedna od operativnih funkcija položaja državnog tajnika, ali nije jedina, a u stanovitim razdobljima američke povijesti taj

Cijeli komentar pročitajte u
tiskanom izdanju časopisa.